

Lukas 18: 18 - 34

Een van de meest opvallende en meest verontrustende verschijnselen van onze tijd is de verdeeldheid, die op alle fronten van de samenleving ontstaat.

Hij houdt niet op bij de landsgrenzen, wanneer volkeren zich weren tegen alles, wat het eigenbelang overschrijdt. We herkennen die verdeeldheid ook in groepen en enkelingen, die voor hun eigenbelang vechten en daarmee anderen buitensluiten - ieder voor zich.

Zolang we dat doen blijven we stilstaan voor het oog van de naald, waar we vroeg of laat onherroepelijk doorheen moeten. Terwijl er maar één weg is, die over de drempel leidt: dat is de smalle weg door het oog van de naald.

Gaandeweg leg je daarbij alles af wat je hebt - om tenslotte alleen met wat je bent de wereld van de geest te betreden.

Gaande-weg, dat betekent: stap voor stap moet deze hoge kunst van het leven beoefend worden door de hoogste kunst van het sterven. Dat is de enige manier om de ziekte van het ego, het egoïsme, te overwinnen en toch jezelf te blijven.

Anders gezegd: wie zijn ego wil overwinnen, moet leren offeren.

Dat is de weg, die Christus aan de tempeloverste wijst: 'Verkoop alles wat gij hebt.'

Dat betekent: Laat alle gehechtheid aan de wereld van de aardse goederen achter je. Want niets daarvan kun je meenemen naar de andere zijde van de drempel.

Of het nu aards bezit of een rijk talent is: alles wat we krampachtig willen vasthouden, zullen we vroeg of laat onherroepelijk verliezen.

Dat is ook de weg, die Christus aan zijn volgelingen wijst: om afstand te doen van iedereen en alles wat hen bindt, om steeds minder te 'hebben' en steeds meer te 'zijn.'

Dat is tenslotte de weg, die Christus zelf als geen ander mens bewandelt: meer nog dan afstand te doen, besluit Hij om het lijden te omarmen: vrijgegeven, bespot, mishandeld, bespuwd, geselsd en gedood te worden.

Het is zijn offerweg, die naar het leven uit de dood leidt.